

philippine studies

Ateneo de Manila University • Loyola Heights, Quezon City • 1108 Philippines

Ang Magsasampagita

Larawan sa Alapaap

**Kay Tu Fu na Makauunawa sa Hindi ko Babanggitin
sa mga Taludtod na Ito**

Benilda Santos

Philippine Studies vol. 43, no. 3 (1995): 509–511

Copyright © Ateneo de Manila University

Philippine Studies is published by the Ateneo de Manila University. Contents may not be copied or sent via email or other means to multiple sites and posted to a listserv without the copyright holder's written permission. Users may download and print articles for individual, noncommercial use only. However, unless prior permission has been obtained, you may not download an entire issue of a journal, or download multiple copies of articles.

Please contact the publisher for any further use of this work at philstudies@admu.edu.ph.

<http://www.philippinestudies.net>
Fri June 27 13:30:20 2008

On the hardness
Of sky shoulders,
And yellow leaves,
Sailing on rain water.

If these eyes trust
That dust, clouds, and leaves
Are brought to places
Of safe keeping,
So can ears
Begin to hear the wonder
Of an angel's wings
In the blowing wind—
Dream in the haste
Of its racing—
Waiting for the angel
That will hum the heat
Of all these hills
Away.

And should those eyes
Really learn
To stare, then,
In the name
Of these mountains,
Even such madness will
Be forgiven.

BENILDA SANTOS

Ang Magsasampagita

Wari siya
tinagpas na bugambilyang sakitin
sa pagkakatayo sa makapal na ulan.
Kupas na luntian
ang mga dahon sa kanyang damit.

Ang mga bulaklak na rosas
nanlilimahid sa banil
na hindi tinablan ng sabon at tubig.
Idinuldol niya sa mukha
sa salamin ng kotseng
sindilim ng masukal na langit
ang bungkos ng tumutulong
kuwintas ng sampagita.
Ang salamin bumaba at saka tumaas.
Maningning sa tuwa ang kanyang mata
pagsayad ng barya sa palad.
"Inaresto ang meyor ng Calauan!"
paalala ng diyaryong inialok
ng batang lalaki sa kanyang tabi.
Kapit na kapit
ang mga daliri ng kanilang paa
sa ngayo'y binabaha nang kalsada.

Munting Mandirigma, pahiramin ako
ng tapang na bumaba
sa mabangong sasakyan, magtapak,
maglakad sa baha
samantalang pinaliliguan
ng walang-likat na ulan.
Tulad ng iyong ama na walang abug-
abog na lumisan
nawawala ang aking kaibigan.
Turuan mo akong huwag na siyang
hanapin- o, tuluyan nang limutin.
Wala nang trahedya sa lupa
sapagkat itinaya na ng tao
sa jueteng ng buhay
pati pakpak
ng anghel na bantay.

Larawan sa Alapaap

Matuto sana tayo sa ibon.
Sa paglipad laging bukas ang mga pakpak at
ang tuka nakaturo sa hinaharap.

Tinititiis ang hila ng hangin.
 Hinihigop pati lamig ng papawirin.
 Umiiwas sa di-inaasahang sanga.
 Pumapakabila sa bakod nang habol-hininga.

At sakali mang ang ipinukol na bato'y di-mailagan
 ang pagtalima sa pagkabali ng leeg,
 pakpak o tadyang ay banayad at mahinahon
 tulad ng paghuni nito sa mga dapithapong
 makapal ang madilim na ulap at bendisyong
 mahiwaga ang bumababang ambon.

Kay Tu Fu na Makauunawa sa Hindi Ko Babanggitin sa mga Taludtod na Ito

Wari daang taon na ang nakalipas mula noong gabing
 kumatok ka sa aming pinto upang makitulog dahil ka-
 ilangan mong iligaw ang mga ahente ng gobyerno na ti-
 yak na papatay sa iyo. Natatandaan ko ang nararamda-
 mang sakit kapag di-sinasadya nahiwa ang daliri sa
 pagbabalat ng manggang hilaw nang mapagmasdan ko ang
 mga mata mong mapula na sa puyat. Kasimpula ng nag-
 kalat na hinog na ratiles sa labas ng aming bintana,
 naibulong ko sa sarili kasabay ang inimpit na pag-
 iling. Nang inihahanda ko na ang iyong hihigan, na-
 padait ka sa akin, at nalanghap ko ang sangsang ng
 maraming araw ng paglalakad sa tag-init mula sa ta-
 giliran ng bundok sa Quezon hanggang sa mga eskinita
 ng San Andres Bukid. Tiyak ako: tinanglawan ka ng
 nangangalahating buwan sa iyong paglalakbay, nili-
 bang ang mga bituin at sinundan-sundan ng hangin.
 Alam ko ring tinanaw ka ng mga kawayanan hanggang sa
 mawala ka sa lilim ng mga nunong akasya. Kinailangan
 mo kayang mamaybay sa ilog? Sinu-sino ang kumupkop
 sa iyo bago ka nakarating sa akin? Nang walang-imik
 mong hawakan ang aking kaliwang suso, at pagkaraan,
 agusan ng luha ang iyong nangungutim na pisngi, alam
 kong wala akong maipagkakait sa iyo. Hindi ka na na-
 kabalik pa sa akin mula noon. Natagpuan ang bangkay

mong tadtad ng bala: haplus-haplos ng malalambot na ugat ng kanya malapit sa paliguan ng kalabaw sa isang bukid sa Tarlac. Ni hindi nabatid ng masa na iyong idinambana ang karaniwan mong pangalan. At ako, ang natatandaan ko lamang, ay ang iyong labing nasugatan ng aking ngipin at ang dugong aking nilulon: pagkain ng aking pagharap sa hunyangong panahon.

R. L. SANTOS

Pahiwatig ng Ulán

Tuyót, alimpuyóng alabók.
Bukid.

At sa haplít ng hangin,
talahib,

Lungayngáy, sa lupang
tibág.

Lunting nagkulay-
tinggâ

Kaluwangan
na ngayón,

May-bakod, sementado, kalye,
kumpól-kabahayán

Ng súbdibisyóng pagapáng
sa paanáng

Bundók. Palamuting
lata

Sa laylayan ni Makiling:
Bubungán